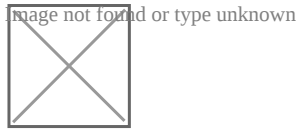

Λόγος στο Άγιο Πνεύμα

/ [Πεμπτουσία](#)

Λόγος στο Άγιο Πνεύμα (δηλαδή στην Πεντηκοστή) - 2ο Μέρος

Ας γίνει λοιπόν και σ' αυτό οδηγός μας ο Δαβίδ κι ας πάρει συγχορευτή του τον Απόστολο. Γιατί στον ψαλμό αυτόν, που η αρχή του μας προσφέρει την αγαλλίαση για τον Κύριο λέγοντας, «ελάτε να υψώσουμε φωνές αγαλλίασης στον Κύριο», δεν οδηγούμαστε μ' αυτό στη δοξολογία του αγίου Πνεύματος, αλλά πολύ περισσότερο διδασκόμαστε για τη θεότητά του στα υπόλοιπα. Θα σας αναφέρω τα ίδια τα λόγια του Προφήτη, με τα οποία συμφωνεί και ο μέγας Απόστολος· «αν σήμερα ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως έγινε τον καιρό που με πίκραναν οι προπάτορές σας στην έρημο, θέλοντας να υποβάλουν σε πειρασμό και δοκιμασία τη δύναμή μου».

[logagpn2](#)

Αυτά έχοντας στο νου του ο θείος Απόστολος λέει· «γι' αυτό, κα-θώς λέει το άγιο Πνεύμα»· και αφού είπε αυτό, πρόσθεσε αυτά τα λόγια του Προφήτη, αποδίδοντάς τα στο πρόσωπο του αγίου Πνεύματος. Ποιός είναι λοιπόν αυτός που υπέβαλαν σε πειρασμό οι προπάτορές τους στην έρημο; Ποιός εί-ναι εκείνος που τον εξόργισαν; Μάθε το από τον ίδιο τον Προφήτη που λέει· «υπέβαλαν σε πειρασμό το Θεό τον Ύψιστο». Ο Απόστολος όμως, προτάσσοντας το πρόσω-πο του αγίου Πνεύματος, αποδίδει σ' εκείνο τα λόγια αυτά λέγοντας· «γι' αυτό, καθώς λέει το άγιο Πνεύμα, την ημέρα του πειρασμού στην έρημο στον οποίο με υπέβαλαν οι προ-πάτορές σας».

Αυτόν λοιπόν που ο προφήτης ονόμασε Θεόν, αυτός ο θείος Απόστολος λέει ότι είναι το άγιο Πνεύμα. Αν όμως δεν πιστεύεις, πρόσεξε ξανά αυτό που είπε· «γι' αυτό, καθώς λέει το άγιο Πνεύμα, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως έγινε τον καιρό που με παραπίκραναν οι προπάτορές σας στην έρημο θέλοντας να υποβάλουν σε πειρασμό και δοκι-μασία τη δύναμή μου». Αν λοιπόν το άγιο Πνεύμα λέει «με υπέβαλαν σε πειρασμό οι προπάτορές σας στην έρημο», ενώ ο Προφήτης διαβεβαιώνει ότι Εκείνος που δέχτηκε τον πειρασμό στην έρημο είναι Ύψιστος Θεός, έκλεισαν τα στό-ματα των Πνευματομάχων, που μιλούν άδικα κατά του

Θεού, τη στιγμή που ο Απόστολος και ο Προφήτης κηρύσσουν με σαφήνεια με τους λόγους τους τη θεότητα του αγίου Πνεύματος, λέγοντας ο ένας, «υπέβαλαν σε πειρασμό τον Θεό τον Ύψιστο» και ότι είναι ο Θεός που απευθύνει τα λόγια αυτά στους Ισραηλίτες «στην έρημο με υπέβαλαν σε πειρασμό οι προπάτορές σας», ενώ ο μεγάλος Πάυλος αποδίδει τους λόγους αυτούς στο άγιο Πνεύμα, ώστε να αποδειχτεί με αυτά με σαφήνεια, ότι Θεός Ύψιστος είναι το άγιο Πνεύμα.

Βλέπουν άραγε οι εχθροί της δόξας του Πνεύματος την πύρινη γλώσσα των θείων λόγων που φωτίζει τα κρυμμένα, ή θα τους περιγελάσουν σαν ζαλισμένους από κρασί; Εγώ όμως ακόμα κι αν λένε αυτά εναντίον μας, σας συμβουλεύω, αδελφοί μου, να μη φοβηθείτε τα κακόλογα αυτών των ανθρώπων ούτε να νικηθείτε από τον εξευτελισμό τους. Μα-κάρι να έπιναν κάποτε κι αυτοί το κρασί αυτό, το νεοπάτητο αυτό κρασί, που χύθηκε από το πατητήρι, όπου πάτησε ο Κύριος με το Ευαγγέλιο, για να κάνει ποτό για σένα το αίμα του ίδιου του σταφυλιού. Μακάρι να ήταν κι αυτοί με-στοί από το νέο αυτό κρασί, που το είπαν μούστο, που δεν έπαθε από τους κάπηλους το ανακάτωμα με το αιρετικό νερό. Γιατί οπωσδήποτε θα γίνονταν πλήρεις και από το άγιο Πνεύμα, με το οποίο αποβάλλουν σαν αφρό από πάνω τους την παχιά ύλη της απιστίας όσοι πυρπολούνται από το Πνεύμα. Αλλά δεν μπορούν αυτοί να δεχθούν μέσα τους το μούστο, αφού περιφέρουν ακόμα το παλαιό ασκί, που, μη μπορώντας να κρατήσει αυτό το κρασί, σκάζει και δημιουργεί την αίρεση.

Εμείς όμως, αδελφοί, όπως λέει ο προφήτης, «ελάτε να υψώσουμε στον Κύριο φωνές αγαλλίασης», πίνοντας και το γλυκό ποτό της ευσέβειας, όπως μας παρακινεί ο Έσδρας, και συμμετέχοντας στη χαρά των αποστόλων και των προ-φητών, κατά τη δωρεά του αγίου Πνεύματος, ας νιώσομε τη χαρά και την αγαλλίαση της ημέρας αυτής που έκανε ο Κύριος, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον οποίον ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

(Γρηγορίου Νύσσης, Έργα. Ε.Π.Ε τ. 11, 51-61).